

Két emelettel a pokol alatt

2020 február 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezt nézzék meg, dermeszt?!

Sorra jelennek meg videók a tanárokat terrorizáló diákokról, és e felvételek most különösen disszonánsak a gyöngyöspatai roma diákoknak megítélt százmillió forintos szegregációs kártérítés tükrében. Az iskolai állapotok, a tizenöt percre zsugorodott tanórák és az elharapódzó er?szak mély kútjába csak nagyon kevesen mernek belenézni. Pedagógusok szerint már húszszázaléknyi, a szabályokat semmibe vev? gyerek is képes szétverni a tanítás rendjét.

Nem ma kezd?dtek a hátrányos helyzet? gyerekeket tanító pedagógusok nehézségei, a probléma mélyen visszanyúlik a *Kádár*-korba. A nyolcvanas években olyan ötlettel kereste meg az ifjúsági sajtót egy budapesti tanár?, hogy vannak iskolák – például az övé –, ahol ráccsal kellene elválasztani az osztályteremben a tanár területét a diákok padsoraitól. Mert elég egy sérelmesnek vélt szó, és máris kaphat egy alattomos bokán rúgást a pedagógus. Akkor még ez volt a konfliktus szintje, a bokán rúgás.

Benyugtatózott tanárok

A kétezres évekre több szintet is lépett a jelenség. Az évezred elején történt Kalocsán, hogy egy fiatal, halk szavú napközis tanár bácsi fel akarta vetetni egyik roma kisdíákjával a szándékosan a padsor mellé hajított banánhéjat. Meg is fogta a kezét... Nem sokkal kés?bb megjelent a gyerek apja az osztályteremben, és a fiatal pedagógusra támadt. Többször is a radiátorba verte a fejét, élvezve, hogy a kisdíákok jó részének ez tetszik. A Demokrata megírta annak idején a történetet. Nagyjából ebben az id?ben tudósított a lap arról is, hogy az egyik Tisza menti városban a túlkoros roma tanulók azzal fenyegették iskolájuk egyik fiatal tanár?jét, hogy feltétlenül „megb...sszák”.

A gyöngyöspatai pedagógusok névtelen levele most azt is írja, hogy a „*tanárokat lekurvázták, leg...cizték. Letegezték.*” Aztán: „*Az egyik kollégan?t bántalmazta egy roma diák nagymamája. A másikat szintén egy nagymama fenyegette meg, mondván, ha nem engedik elballagni az unokáját, rájuk uszítja a gödöll?i maffiát.*” Horváth László, a Fidesz–KDNP parlamenti képvisel?je, immár miniszterelnöki megbízott szerint az a család is ott van a kárpótlásra várók listáján, ahol a nagymama megvert egy pedagógust, és ezért két év börtönbüntetést kapott.

Még élesebb a helyzet a szakiskolákban, középiskolákban. Elég a közelmúlt eseményeire, a gy?ri tanár? megkéselésére, a nagykatái, majd a mez?túri tanárbántalmazásokra utalni, az ezekr?l készült telefonos videók széles körben terjednek az interneten. A közvélemény els?sorban a történések fizikai oldalával foglalkozik. Arra nem is gondolva, hogy mit jelent lelki, pszichikai értelemben a már szinte mindennapossá vált tanárelleses agresszió. Vannak, akiket sírás fojtogat, mások már eleve benyugtatózva mennek be az órára, megint mások allergiás betegségeket szednek össze idegi alapon, és megint csak vannak, akik látszólag jól bírják, de ahogy hazaértek, összeomlanak. Hát nem furcsa, hogy a pedagógusok egészségi állapotáról sosem készül felmérés?

Van, akinél elszakad a cérna. Mint *Molnár Károlynál* Gyöngyöspatán, akinek ezért kellett távoznia tavaly az igazgatói posztról. ?t szegregáció vádjával szintén elmarasztalta a botrányt kelt? bírósági ítélet. De nem csak ? távozott, másfél évtized alatt a tanárok háromnegyede elhagyta a gyöngyöspatai intézményt.

Szétvert tanórák

Mib?l áll egy óra szétverése? Több pedagógusi véleményt összegezve ehhez nagyon kevés is elég. A magatartási gondokkal küszköd? gyerekek hangosan és ordenaré módon beszélgetnek, röhögcsélnek, kiabálnak, idétlen válaszokkal provokálják a tanárt, ezzel is gúnyolva ?t. És játszanak a telefonjukon, vagy zenét hallgatnak rajta, mutatják, mennyire untatja ?ket a tanóra, és mennyire megvetik az er?lköd? pedagógust.

Még rosszabb, amikor elhagyják a helyüket, kedvükre rohangálnak az osztályban, kerget?znek a tanári asztal körül. Sok tanár csak ül és várja, hogy lecsillapodjanak a gyerekek, nem tud mást tenni. Leáll az óra, a jobb képesség? diákok, ideszámítva a jól teljesít?, érdekl?d? romákat is, unottan lapozgatják a tankönyvüket. Bár a jelenség f?leg roma gyerekek köréb?l indult, a pedagógusok többen figyelmeztetnek: ha a szabadosságba forduló fegyelmezetlenség a vagányság normája lesz, az néhány nem roma diákot is magával ragad majd. F?ként azokat, akik rendezetlen, hátrányos helyzet?, akár lumpen módon él? családból jönnek.

Egy dunántúli tanárnő mondja, hogy sok minden meg tud határozni egy napot. Két roma család között késelés történt el?z? este, a gyerekek az osztályban tovább éltek a konfliktust. Tanítani nem lehetett. Egy másik esetben a TEK kopogtatott hajnalban az egyik családnál, fegyvert, vadhúst és drogot is találtak a kommandósok. Még a gyerekeket is bevitték. Az iskolában az egész osztály feszülten várta a fejleményeket. Amikor a rend?rség?l elengedett diákok végre megérkeztek, a többiek h?sként fogadták ?ket. Az ünnepléssel ment el a nap. Máskor néhány gyerek reggel, az iskolába jövet betért lopni a kisboltba. Megdics?ülve feszítettek az osztályban, miközben elmesélték, ki milyen trükköt alkalmazott. Tanóra? Legalább 15 percig? Kizárva. Az osztály rájuk figyelt. Olyan településr?l van szó a tanárnő szerint, ahol ha nincs késelés egy bálban, akkor újra megrendezik...

Az agresszióra, vagyis a verekedésekre, az uzsonnák, zsebpénzek er?szakos elvételére a szünetben kerül sor. A beszámolók és a nyilatkozatok alapján gyakran megesik, hogy a romák ilyenkor egy-egy nem roma diákra támadnak, tapasztalva, hogy a „parasztok” úgysem képesek összefogni. De ahogy több gyöngyöspatai példa is mutatja, egymás ellen is fordulnak, akár súlyos testi sérüléseket is okozva a másoknak, f?ként a kisebbeknek.

Letegezett pedagógusok

A középiskolákban, szakiskolákban gyakori jelenség, hogy tegezik a tanárt. Ezt néha a pedagógus maga kezdeményezi, „jőfejségb?l”. És engedi, hogy egyenek a diákok az órán, s?t, ha halkan is, de telefonáljanak, küldjenek egy-egy sms-t. Itt a beszólások már keményebbek, mert azokban mindig ott bújk a fenyegetés is. Mit tehet a tanár? Egy vidéki középiskolai pedagógus szerint keveset, hiszen a katedra már rég nem a tanári tekintély szimbóluma.

És itt az olcsó drog, a herbál. Meg a srácok üveges tekintete, kiszámíthatatlansága. Ami sokszor er?szakban nyilvánul meg egymás, a pedagógus vagy épp önmaguk ellen. A tanár úr bevallja, ? figyel a diákjaitól tartott távolságra.

Nem engedi közel ?ket az asztalához, a széke mögötti konnektoron pedig csak az ? engedélyével töltheti a mobilját bárki is. Egyébként rövid ideig, de tanított elit gimnáziumban. Ott is ereszkedett lefelé a fegyelem szintje, mondhatni napról napra.

Egy budapesti, különleges státusú középiskolában ülve fogadták a diákok az osztályterembe lép? tanárt. ?t is, aki lapunknak beszélt. És egyesek föltették bakancsos lábukat a padra, amerikai módra. Motiváció? A kilencf?s nyelvi csoportban félévkor hét fiú állt bukásra, két lány pedig épphogy kettesre. Fotók készültek a sítáborban, ezeket kitették valamelyik folyosói vitrinbe. Az egyik képen az igazgató volt látható. Sport lett ezt a fotót leköpködni.

Amerikai filmekben már évtizedekkel ezel?tt lehetett látni hasonlókat. De újabb kelet? tengerentúli gyakorlat, hogy egyes államokban leszerelt tengerészgyalogos tiszteket tesznek a kezelhetetlen középiskolai osztályok élére...

Félnek beszélni róla

Idehaza a mindenkori politikai vezetés és a pedagógustársadalom is félt és fél beszélni a kérdésr?l. A félelmet er?sítették a *Vigh Szilárd* 2013-as esetéhez hasonló történések. A fiatal konyári történelemtanár egy fórumon elmondta, hogy a romákkal telt osztályban lehetetlen órát tartani. Sok gyerek eleve nem készül, többeket mosdatlanul, ápolatlanul küldenek az iskolába. A felel?sséget a családokra helyezte. Véleményét éles hangú írásokban támadta a média fésületlen stílusa és akkori jobbikos politikai köt?dése miatt. Vigh Szilárd szerint azt viszont nem tette hozzá senki, hogy ? arról a három-négy, kifejezetten jól tanuló roma diákról is beszélt, akik szintén áldozatai a többiek fegyelmezetlenségének. Úgy látja: ma is félelemben és hazugságban élnek a pedagógusok, és félnek a szül?k is. Amikor szül?i értekezletet hirdetett meg az iskolai agresszió ügyében, azon egyetlen érintett nem roma szül? sem jelent meg. A tanárt 2013-ban eltávolították az iskolából.

Király Imre, a konyári képvisel?-testület független tagja szerint a faluban 50-50 százalék a romák és nem romák aránya. Az óvodában 18-2 a romák javára. A f? gond most az, hogy nem jönnek a pedagógusok az iskolában megüresedett álláshelyekre. A kulturálatlan, obszcén beszéd, a tanárn?k nemi er?szakkal való fenyegetése vagy éppen a kérdez?sködés a szexuális életük fel?l, a köpködés óra alatt nem teszik vonzóvá az iskolát. Egyébként Király Imre is másik településre járatja iskolába unokáit...

Egyes szakért?k szerint 2000 körül eszkalálódott a probléma. Egy felmérés kimutatta, hogy akkor 700-nál több

elkülönített cigány osztály m?ködött a hazai általános iskolákban. A Magyar Narancs tanúsága szerint erre mondta *Mohácsi Viktória*, az ismert roma jogvéd?, valószínűtlen, hogy majdnem minden roma ember hülye gyereket hozzon a világra. A 2002-ben hivatalba lép? balliberális kormány miniszteri biztosa lett, és sokat tett az iskolai integráció 2003–2004-es bevezetéséért. Egy, a témában született könyv, a 2002-ben kiadott *Cigány gyerekek az általános iskolában* cím? kötet elismeri: a pedagógusok ódzkodnak t?le, hogy olyan iskolában tanítsanak, ahol sok és egyre több a roma diák. Ez kihat az oktatás színvonalára is; a nem roma szül?k, de a konszolidált cigány családok is inkább máshová viszik a gyerekeiket. Azt már nem a kötetb?l tudjuk, hogy egy tapasztalt pedagógusn? szerint elég, ha a megzabolázhatatlan gyerekek az osztály létszámának húsz százalékát teszik ki. Ez egy harmincf?s közösségben hat diákot jelent. Ez már kétségesse teszi a folyamatos szakmai munkát.

Integráció vagy szegregáció?

Nem lehet tagadni, hogy az gyöngyöspataihoz hasonló konfliktusok alapkövét a roma és a nem roma kultúra eltér? volta okozza. Lapunk korábban, *Hajdú Géza* romológussal készült interjújának néhány gondolatát kell most visszaidéznünk, ezek nagyon józan mondatok. A szakember szerint például azt, hogy egy iskolában szegregációra vagy integrációra van-e szükség, nem lehet központilag eldönteni. Err?l annak a közösségnek kell határoznia, amely az adott iskola köré fonódik. *„A roma gyerekek, roma családok többsége kényszernek, rosszabb esetben büntetésnek tekinti az iskolát. A hagyományos cigány közösségekben ugyanis nem az iskolát tartják az életben való boldogulás kulcsának. Úgy gondolják, hogy amit egy cigány gyereknek meg kell tanulnia, arra csakis a családja, a közössége taníthatja meg. Egy négyéves cigány kisgyerek még egyetlen bet?t sem ismer, de a pénzt már meg tudja számolni... A cigány családok jelent?s része úgy látja, amit az iskola próbál a gyerekek fejébe verni, arra úgysem lesz szükségük sohasem. [...] A magyar családok számára (viszont) az iskola egy társadalmi konszenzuson alapuló intézmény. És mint ilyen, az életben való boldogulásnak és érvényesülésnek, az egyén sikerének záloga is. Ez két abszolút eltér? gondolkodásmód. És nem lehet az egyiket rátolni a másikra.”*

Aztán: „És másként nevelik a (a romák) a gyerekeket is. A magyarok szabályokkal, tilalomfákkal nevelnek, a cigányok engedéssel. Kis túlzással egy roma gyerek azt csinál, amit akar, persze ott is van, hogy beleütközik a nagyok dolgába, akkor viszont leordítják. Aztán egy perc, és már magukhoz is ölelik. Szorosan, mintha soha nem akarnák elengedni. Egy roma gyerek pont a megenged? nevelés miatt nem szorong, nincs benne semmiféle frusztráció, kis túlzással: mindenütt feltalálja magát.”

A roma családok megenged? nevelésér?l írt nemrég *Szilágyi Sándor* gyermekvédelmi szakember a Hetekben. Vagyis a cigány gyerekek kontrollálatlanságáról, ami szerinte a romák gyermekszeretetéb?l adódik. De ennek következményei vannak. Különösen a hátrányos helyzet? vagy egyenesen devianciákra szocializálódott közösségekben. Mert itt senki sem segíti a gyerekeket tanulásban, nincs kikérdezés, nincs számonkérés, az iskola mintha nem is létezne. A szerz? utalt arra is, hogy a diák, aki ilyen családból érkezik, az integrált osztályközösségben a tanár idegeit és az osztályközösséget is tönkreteszi.

A Nemzeti Pedagógus Kar elnöke, *Horváth Péter* szerint sok esetben azt is szegregációnak állítják be egyesek, ami valójában pozitív dolog. Az persze elfogadhatatlan, ha a felzárkóztatás nem tudásbeli vagy képességbeli gondok miatt történik. ? úgy véli, magatartási gondok miatt nem szabad elkülöníteni egy diákot, de az is igaz, teszi hozzá, hogy a rend fenntartásához nincsenek meg ma a tanár eszközei és lehet?ségei. Másfel?l, ha végképpen kezelhetetlen egy diák, akkor tenni kell valamit a többiek, a haladni akarók érdekében. Ezek az ellentmondások talán a pálya legkomolyabb kihívásai, és nincsenek általános receptek.

Azt is lehet látni, folytatja az elnök, hogy sok pedagógus a béke érdekében elenged kisebb szabálytalanságokat. Pedig a legapróbb fegyelmezetlenségre is reagálnia kellene. Az engedékenységre másik példáját jelentik például az óvón?k, akik megkérdezik a szül?t, hogy egyáltalán rászólhatnak-e a gyerekükre. Vajon milyen feln?tt lesz abból az óvodásból? Mert a társadalom csodálkozik, ha egy orvost, kalauzt, rend?rt vagy ment?st agresszió, adott esetben súlyos fizikai támadás ér. Pedig a problémát a gyökereinél kellene megfogni.

www.demokrata.hu - MTI

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló